

A Szlovák Köztársaság Kormányának irányelvei a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsa módosított, 270/1995. T.t. számú, a Szlovák Köztársaság államnyelvéről szóló törvényéhez

1.cikk

A szabályozás tárgya

A Szlovák Köztársaság Kormánya ezen irányelveinek célja, hogy egységesen értelmezze a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának módosított, 270/1995 T.t. sz., (a továbbiakban csak „államnyelvtörvény”) rendelkezéseit, így a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumának (a továbbiakban csak „kulturális minisztérium”) eljárását

- a) az államnyelvtörvény 9. §-a szerinti ellenőrzés végrehajtása,
- b) az államnyelvtörvény 9a §-a szerinti bírságok kiszabása,
- c) a szlovakisztikai tudományos műhelyekkel az államnyelvtörvény kodifikált változatának megtárgyalásával és jóváhagyásával kapcsolatos együttműködése tekintetében.

A kormány ezen irányelveket a Szlovák Köztársaság Alkotmányának 119. cikke i) pontja alapján, azon intézkedések részeként adta ki, amelyek célja a Szlovák Köztársaság államnyelven beszélő polgárainak, valamint a Szlovák Köztársaság területén élő kisebbségekhez tartozó polgárainak nyelvi jogait és lehetőségeit védelmező politika támogatása.

2.cikk

Az államnyelvtörvény rendelkezéseinek magyarázata

Az államnyelvtörvény rendelkezéseinek alkalmazása során érvényesülnek a jogértelmezés egyes módszerei. Jogértelmezés az az eljárás, amely által világossá válik a jogszabály szövegének értelme. Az egyes értelmezési módszerek egymással kölcsönös kapcsolatban érvényesülnek, miközben egyiküket sem illeti meg abszolút elsőbbség. Az a cél, hogy az egyes módszerek kölcsönösen kiegészítsék egymást, s a jogszabály szövegének érthető és ésszerűen megindokolt magyarázatához vezessenek. Noha a jogértelmezés és jogalkalmazás folyamatában a jogszabály szövegének nyelvtani magyarázata a kiindulópont, az értelmezőnek tekintetbe kell vennie a törvény célját, valamint a rendszerbeli összefüggést és a logikai kapcsolatokat a törvény egyes normái között. Például nem lehet olyan, csak nyelvi magyarázatból kiindulni, amely nyilvánvaló ellentétben áll a jogi norma céljával.

Az alapvető értelmezési módszerek egyike az egyszerű jog alkotmány-konform magyarázatának parancsa, különösen abban az esetben, ha a jogszabály rendelkezése eltérő értelmezést tesz lehetővé.

Az államnyelvtörvény legitim célja az államnyelv védelme és támogatása. a hivatali érintkezésben, valamint a Szlovák Köztársaság államnyelvet használó polgárai azon jogainak védelme, hogy államnyelven korlátozás nélkül jussanak információhoz és nyújtsanak információt. Ezen jogok védelme legitim ok a természetes és jogi személyek, beleértve a települések alapjogaiba és szabadságjogaiba történő beavatkozásnak,

miközben az ezen jogok védelmére tett intézkedésnek ezen cél elérése érdekében elkerülhetetlennek és arányosnak kell lennie.

Az államnyelvtörvény rendelkezéseinek értelmezésekor érvényesül a diszkrimináció tilalmának elve a Szlovák Köztársaság Alkotmánya 12. cikkének (2) bekezdése szerint, amely biztosítja a Szlovák Köztársaság területén az alapvető jogokat és szabadságokat mindenki számára tekintet nélkül nemre, fajra, bőrszínre, nyelvre, hitre és vallásra, politikai vagy egyéb gondolkodásra, nemzeti vagy társadalmi származásra, nemzetiséghez vagy etnikai csoporthoz való tartozásra, tulajdonra, születésre vagy egyéb társadalmi állásra, miközben emiatt senkinek nem lehet kárt okozni, senkit nem lehet előnyben vagy hátrányban részesíteni. Semelyik nemzeti kisebbséghez vagy etnikai csoporthoz való tartozás nem lehet kárára annak a polgárnak, aki nemzeti kisebbséghez tartozó személy.

Az államnyelvtörvény érvényesítése a nemzeti kisebbséghez tartozó állampolgár, vagy olyan polgár irányában, aki nemzeti kisebbséghez vagy etnikai csoporthoz tartozó személynek a sokoldalú mindenirányú fejlődéshez való alkotmányos jogát gyakorolja, az ebben a cikkben szereplő értelmezési módszerek szerint kell eljárni, különös gondossággal, a nemzeti kisebbségek védelmét szolgáló Keretegyezmény és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának a Szlovák Köztársaság számára érvényes rendelkezéseinek szellemében. A nemzetiségi kisebbségekhez vagy etnikai csoportokhoz tartozó személyek sokoldalú fejlődésükhöz fűződő alkotmányos joga magában foglalja főként azt a jogot, hogy a nemzetiségi kisebbség vagy etnikai csoport más tagjaival együtt fejlesszék saját kultúrájukat, anyanyelvükön fogadjanak és terjesszenek információt, nemzetiségi egyesületekbe tömörüljenek, művelődési intézményeket alapítsanak és tartsanak fenn, anyanyelvükön művelődjenek, a hivatali érintkezésben használják anyanyelvüket részt vegyenek a nemzeti kisebbségeket vagy etnikai csoportokat érintő ügyek eldöntésében, és joguk van az államnyelv elsajátítására.

Minden olyan, eddig elfogadott törvény, amely lehetővé teszi a nemzeti kisebbségek nyelveinek használatát, különösen a 318/2009 T.t. sz. törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt 184/1999 T.t. sz., a nemzeti kisebbségi nyelvek használatáról szóló törvény, az államnyelvtörvényhez való viszonyában különös helyzetben van (*lex specialis derogat generali*), amennyiben az államnyelvtörvény az előbb említett törvények ezen helyzetét elismeri.

Az Európai Unió joga (például az Európai Bíróság ítéleteinek szellemében az Európai Unió elsődleges joga, valamint az Európai Unió irányelvei) által szabályozott nyelvi rezsime az államnyelvtörvény rendelkezései nem érintik.

3. cikk

Az államnyelvtörvény egyes fogalmainak értelmezése

Az államnyelvtörvény céljaiként értendő

a) hivatalos kapcsolat állami szervek, helyi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, s általuk létesített jogi személyek, törvény által létrehozott jogi személyek, közlekedési, postai és távközlési alkalmazottak, a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, a fegyveres biztonsági egységek és más fegyveres egységek és tűzoltó egységek

alkalmazottai azon tevékenységeinek és intézkedéseinek gyűjtő fogalma, amelyeket hivatali kötelezettségeik végzése során gyakorolnak, illetve hajtanak végre.

b) az állami szerv, helyi önkormányzati szerv és más közigazgatási szerv által létesített jogi személy költségvetési szervezet és tagszervezet.

c) a törvény által létesített jogi személy olyan jogi személy, amelyet törvény közérdekből, törvény által megszabott feladatok teljesítése végett hozott létre. Törvény által létesített jogi személy főleg az

1. állami felsőfokú oktatási intézmény (Fegyveres Erők Liptószentmiklósi Milan Rastislav Stefánik Akadémiája, Pozsonyi Rendőrakadémia, Pozsonyi Szlovák Egészségügyi Egyetem),

2. a nyilvános felsőfokú oktatási intézmény (a Pozsonyi Comenius Egyetem, a Kassai Pavol Jozef Safarik Egyetem, az eperjesi Eperjesi Egyetem, a Nagyszombati Szent Cirill és Metód Egyetem, a kassai állatorvosi egyetem, a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem, a Besztercebányai Bél Mátyás Egyetem, a nagyszombati Nagyszombati Egyetem, a pozsonyi Szlovák Műszaki Egyetem, a kassai Műszaki Egyetem, a zsolnai Zsolnai Egyetem, a Trencsényi Alexander Dubcek Egyetem, a Pozsonyi Közgazdasági Egyetem, a nyitrai Szlovák Mezőgazdasági Egyetem, a zólyomi Műszaki Egyetem, a pozsonyi Zeneművészeti Főiskola, a pozsonyi Képzőművészeti Egyetem, a Besztercebányai Művészeti Akadémia, a Rózsahegyi Katolikus Egyetem, a révkomáromi Selye J. Egyetem)

3. a közjogi intézmény (Audiovizuális Alap, Matica slovenská, Szlovák Televízió, Szlovák Rádió, Szociális Biztosító, Irodalmi Alap, Zenei Alap, Képzőművészeti Alap, TASR, Nemzeti Emlékezet Intézete, Szlovák Nemzeti Akkreditációs Szolgálat),

4. az állami alap (Környezetvédelmi Alap, Nemzeti Nukleáris Alap az atomlétesítmények kiiktatására és a kiegészített nukleáris fűtőanyagok és radioaktív hulladékok tárolására, Állami Lakásfejlesztési Alap),

5. egyéb alap (a Szlovák Köztársaság Nemzeti Vagyonalapja, Betétvédelmi Alap, Beruházási Garanciaalap, Kezdő Pedagógusok Kölcsönalapja, Drogellenes Alap, Újrahasznosítási Alap, Szlovák Telekalap, Diákkölcsön Alap,

6. autonóm szakmai kamarák (Szlovák Kereskedelmi és Iparkamara, Szlovák Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kamara, Szlovák Kisipari Kamara, Szlovák Orvosi Kamara, Szlovák Fogorvosi Kamara, Szlovák Gyógyszerész Kamara, Nővérek és Szülésznők Szlovák Kamarája, Orvostechnikai Dolgozók Szlovák Kamarája, Fizioterapeuták Szlovák Kamarája, Fogtechnikusok Szlovák Kamarája, Ortopédtechnikusok Szlovák Kamarája, Egyéb Egészségügyi Dolgozók Szlovák Kamarája, Pszichológusok Szlovák Kamarája, a Szlovák Köztársaság Állatorvosainak Kamarája, Szlovák Ügyvédi Kamara, a Szlovák Köztársaság Közjegyzői Kamarája, Végrehajtók Szlovák Kamarája, Adótanácsadók Szlovák Kamarája, Szlovák Könyvvizsgálói Kamara, Szabadalmi Képviselek Szlovák Kamarája, Szlovák Építész

Kamara, Szlovák Építészmérnöki Kamara, Geodéták és Térképészek Kamarája, Restaurátorok Kamarája, Szlovák Bányakamara, Szlovák Erdészeti Kamara, Gépjárművezető-képző Intézetek Szlovák Kamarája, Szlovákia Kéményseprőinek Kamarája, Szlovák Vadászkamara),

7. egyéb, törvény által létre hozott jogi személyek (például a Szlovák Tudományos Akadémia, a Szlovák Köztársaság Vasútjai, Kutatás- és Fejlesztéstámogatási Ügynökség, Földművelési Kifizető Ügynökség, a Szlovák Köztársaság Export-Import Bankja); a bankok, az egészségügybiztosítók, az egészségügyi intézmények, a postai, közlekedési és távközlési szolgáltatásokat nyújtó jogalanyok nem törvény által létesített jogi személyek; a törvény által létesített jogi személy nincs más személy tulajdonában,

d) a posta olyan állandó üzemeltető hely, amely postai küldemények kiválogatására és szétosztására, valamint postai értékcikkek árusítására szolgál, továbbá olyan kapcsolatlétesítési hely, amely valamely személyt felhatalmaz postai küldemény felvételére az általános szolgáltatás-nyújtóval kötött szerződés alapján, valamint az általános szolgáltató által kijelölt alkalmazott.

e) tűzoltó egység a Tűzoltó és Mentő Szolgálat, község, jogi személy és vállalkozó fizikai személy tűzoltó egysége.

f) tárgyalás szerveknél és jogi személyeknél az államnyelvtörvény 3. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyalás állami szerveknél, helyi önkormányzati szerveknél, más közigazgatási szerveknél, ezek által létrehozott jogi személyeknél, törvény által létrehozott jogi személyeknél.

g) hivatali ügymenet hivatalos kötelezettségeinek végzésére vonatkozó ügymenet az állami szervek, helyi önkormányzati szervek, egyéb közigazgatási szervek, általuk létrehozott jogi személyek és törvény által létrehozott jogi személyek, ezen szervek és jogi személyek alkalmazottai, közlekedési, postai és távközlési alkalmazottak, a Szlovák Köztársaság fegyveres erőinek tagjai, a fegyveres biztonsági egységek, más fegyveres egységek és tűzoltó egységek, valamint az olyan nyomtatvány, amely hivatali, szolgálati és üzemeltetési feladatok ellátására szolgál.

h) hivatali ügymenet, amely a nyilvánosság tájékoztatására az információk közzétételét szolgálja a 211/2000 T.t. sz., az információkhoz való szabad hozzáférésről és egyes törvények megváltoztatásáról és kiegészítéséről szóló többször módosított törvény (az információ-szabadságról szóló törvény) szerint.

i) egyházak és vallási közösség nyilvánosságnak szánt olyan írásos ügymenet, amely bejegyzett egyház vagy vallási közösség előtt történő házasságkötéssel függenek össze, beleértve a megkötött házasságokról szóló feljegyzéseket.

j) a szervek és jogi személyek információs rendszere és kölcsönös érintkezése az államnyelvtörvény 3. §-ának (1) bekezdése szerint állami szervek, helyi önkormányzati

szervek, egyéb közigazgatási szervek, ezek által létrehozott jogi személyek, törvény által létrehozott jogi személyek információs rendszere és kölcsönös érintkezése.

k) egyéb nyelv az államnyelven kívül minden nyelv. Egyéb nyelv a külfölddel való hivatalos érintkezésben, a nemzetközi kapcsolattartásban bevett gyakorlattal összhangban, csak idegen nyelv lehet.

l) idegen nyelv minden nyelv az államnyelven, valamint a Szlovák Köztársaságban élő nemzeti kisebbségek és etnikai csoportok nyelvein kívül.

m) nemzeti kisebbség nyelve a Szlovák Köztársaságban élő nemzeti kisebbség nyelve. Ide tartozik a bolgár nemzeti kisebbség nyelve, a cseh nemzeti kisebbség nyelve, a horvát nemzeti kisebbség nyelve, a magyar nemzeti kisebbség nyelve, a morva nemzetiségi kisebbség nyelve, a német nemzeti kisebbség nyelve, a lengyel nemzeti kisebbség nyelve, a roma nemzeti kisebbség nyelve, a ruszin nemzeti kisebbség nyelve, az orosz nemzeti kisebbség nyelve, az ukrán nemzeti kisebbség nyelve, a zsidó nemzeti kisebbség nyelve.

n) földrajzi név valamely településnek a Szlovák Köztársaság kormányának rendeletében meghatározott neve, valamely településrésznek a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma által megállapított neve, utcanév a községi rendeletben meghatározott név, más köztér neve a község rendeletében meghatározott név, valamint más földrajzi objektum olyan neve, amelyet a Szlovák Köztársaság Geodéziai, Kartográfiai és Kataszteri Hivatala szabványosított, így a

- 1) a Szlovák Köztársaság területén nem helyhez kötött földrajzi objektum neve,
- 2) a Szlovák Köztársaság területén, helyhez kötött, specifikus földrajzi objektum neve,
- 3) a Szlovák Köztársaságon kívüli területről származó, helyhez kötött földrajzi objektum szlovák nevének bevett formája
- 4) a Szlovák Köztársaságon kívüli területről származó nem helyhez kötött földrajzi objektum bevett formája
- 5) földön kívüli objektum neve.

Az „olyan földrajzi nevek, amelyek meghonosodtak és használtak a nemzeti kisebbség nyelvén” fogalom, amelyet a 37/2009 sz. többször módosított törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt 245/2008 T.t. sz., a nevelésről és a művelődésről, valamint egyes törvények megváltoztatásáról és kiegészítéséről szóló törvény (iskolai törvény) 13. §-ának (2) bekezdése használ, az államnyelvtörvény céljára nem földrajzi név.

o) elnevezések a nemzeti kisebbség nyelvén

1. a községek elnevezése a nemzeti kisebbség nyelvén: a Községek Nemzeti Kisebbségi Nyelvű Elnevezéseinek Járásonkénti Névjegyzéke szerint, amely a 318/2009 T. t. számú törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt, a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának 191/1994 T. t. számú, a községeknek a nemzeti kisebbségek nyelvén történő elnevezéséről szóló törvény mellékletét alkotja,

2. az utcák elnevezése a nemzeti kisebbség nyelvén: abban a községben, amelyet felsoroltak a Szlovák Köztársaság kormánya 221/1999 T.t. számú rendeletének mellékletét alkotó Községek Névjegyzékében, ahol a Szlovák Köztársaság nemzeti kisebbséghez tartozó polgárai a lakosságnak legalább 20 %-át teszik ki,

3. más helyi földrajzi objektumok elnevezése a nemzeti kisebbség nyelvén: abban a községben, amelyet felsoroltak a Szlovák Köztársaság kormánya 221/1999 T.t. számú rendeletének mellékletét alkotó a Községek Névjegyzékében, ahol a Szlovák Köztársaság nemzeti kisebbséghez tartozó polgárai a lakosságnak legalább 20 %-át teszik ki;

Megnevezés a nemzeti kisebbség nyelvén nem földrajzi név.

p) az iskola vagy oktatási intézmény pedagógiai dokumentációja: olyan írásos dokumentumok együttese, amelyek a nevelés és az oktatás folyamatát határozzák meg, és olyan írásos anyagok együttese, amelyek alapján az iskola vagy az oktatási intézmény közokiratokat és határozatokat ad ki. A pedagógiai dokumentációt alkotják a tantervek, a nevelési tervek, a tanmenetek, a nevelési folyamatok, a képzési alapok, a nevelési alapok, műveltségi szabványok, az osztálykönyv, az ellenőrzőkönyv, a gyermek katalóguskönyve, a diák katalóguskönyve, a gyermek személyes iratai, a diák személyes iratai, az érettségi vizsga jegyzőkönyve, a záróvizsga jegyzőkönyve, az államvizsga jegyzőkönyve, a bizottsági vizsgák jegyzőkönyvei, az oktatási intézmény napi feljegyzései, az órarend, az állami nyelvvizsga jegyzőkönyve, az iskola oktatási rendje, az oktatási intézmény oktatási rendje, az oktató-nevelő tevékenység terve, az iskolai munkaterv, az oktatási intézmény munkaterve, a nevelői csoport naplója, az egyes oktatási tárgyak tematikus nevelési-oktatási tervei. A szóban forgó írásos dokumentumok a Kulturális Minisztériumnak az államnyelvtörvény 9. §-a szerinti felügyeletén kívül további illetékes szervek, így például az Állami Tanfelügyelet felügyelete alá is tartoznak,

q) a további iskolai vagy oktatási intézményi dokumentáció: olyan dokumentumok együttese, amelyek az iskolák vagy az oktatási intézmények szervezetét és irányítását biztosítják. A további dokumentációt alkotja a javaslat valamely diáknak speciális nevelési-oktatási igényeket kielégítő iskolába, speciális óvodába, általános iskolába, középiskolába történő felvételére, a jelentés pszichológiai vagy speciális pedagógiai vizsgálatról, az írásos nyilatkozat az iskolába beíratásról, az egyénileg felvett diák egyéni oktatási-nevelési terve, az oktatási intézmény statútuma, a szervezeti rend, azon iskolák és oktatási intézmények jegyzéke, amelyekkel az oktatási intézmény együttműködik, a pedagógiai tanács, a tantárgybizottság, a módszertani egyesület tárgyalásainak, valamint a nevelői bizottság üléseinek határozatai, az egész iskola és az egyes osztályok áttekintő órarendje, a dokumentáció a választható tárgyakról és a szakköri tevékenységekről, az iskolai kirándulások és tanulmányi utazások, sí- és úszótanfolyamok, erdei iskolák és más tevékenységek szervezésével kapcsolatos ügymenetek vezetése, az iskolaigazgató és az iskolaigazgató-helyettes éves ellenőrzési terve, a jegyzőkönyvek a felügyeletekről és más ellenőrzésekről, az áttekintés az iskola szükségleteire és nevelési-oktatási tevékenységére szánt, a fenntartó által rendelkezésre bocsátott anyagi eszközök, a szponzori és más

adományok felhasználásáról, az áttekintés az alkalmazottak oktató-nevelői tevékenységének mértékéről, a tanítók és az iskolai gyermekkorok nevelőinek szakmai képességeiről, az áttekintés a pedagógus alkalmazottak és a szakmai alkalmazottak továbbképzéséről az egészségvédelem és a munkavédelem területén, a pedagógiai tanács tárgyalási rendje, az alkalmazottak munkarendje, az iskolai diákbalesetek nyilvántartása, a panaszok nyilvántartása, az irattári rend, a kollektív szerződés. Az említett írásos dokumentumok a Kulturális Minisztériumnak az államnyelvtörvény 9. §-a szerinti felügyeletén kívül az illetékes szervek, például az Állami Tanfelügyelet illetékességébe is tartoznak.

r) a nevelés: a gyermekre vagy tanulóra irányuló komplex tanítási és szocializációs folyamat, amelynek célja személyiségének testi és szellemi fejlesztése. A nevelési folyamatnak része a pedagógus kapcsolattartása a gyermek vagy a diák törvényes képviselőjével,

s) az oktatás: céltudatosan szervezett és megvalósított a nevelői és oktatási tevékenység, valamint a tanítás célirányosan megszervezett és megvalósított folyamata, amely a gyermek vagy a diák fejlődésére irányul, összhangban azokkal az adottságaival és készségeivel, amelyek ösztönzik, hogy harmonikus személyiséggé váljon. Az oktatási folyamatnak része a pedagógus kapcsolattartása a gyermek vagy a diák törvényes képviselőjével.

t) a rádiós műsorok és televíziós műsorok sugárzása: a Szlovák Köztársaság területén olyan adóállomás adása, amelyet a Szlovák Köztársaság törvénye által hoztak létre, s olyan adóállomásé, amelynek joga van műsor sugárzására a 308/2000 T. t. számú, a műsorszórásról és átjátszásról szóló törvény szerint, vagy a 220/2007 T. t. számú, a digitális sugárzásról szóló törvény szerint. Nem minősül ilyen műsorsugárzásnak a külföldről, a határon át érkező adás, a műholdas adás, az interneten érkező adás, sem pedig az átjátszás.

u) a helyi rádió és más műszaki berendezés: olyan műszaki berendezés, amely közvetlenül közvetíti a közvélemény tájékoztatására hallás révén felfogható közleményeket. Az internet nem ilyen műszaki berendezés.

v) a periodikus sajtó: az újságok, a folyóiratok vagy egyéb sajtótermék, amelyeket azonos néven adnak ki, azonos tartalmi irányultsággal és egységes grafikai kiállításban, legalább kétszer egy naptári évben

w) a nem periodikus publikáció: valamilyen adott célra készült nyomtatvány, irodalmi, fotográfiai, tudományos vagy művészi alkotás sokszorosított változata, amelyet rendszerint egyszeri alkalommal, évente egyszer adnak ki, és pedig akár részletekben is, függetlenül a kidolgozás, a kiadás, vagy az előállítás formájától és módjától. A nem periodikus publikáció nem periodikus sajtótermék, vagy más olyan időszakos kiadvány, amelyet évente legalább kétszer ugyanazzal a névvel kiadnak, a megjelentetésének feltüntetésével, s olyan formában, amely jellemző az ilyen fajta nyomtatványokra, mint a háromdimenziós kartográfiai munka, az alapvető állami térképészeti és a tematikus

állami térképészeti mű, a képzőművészeti alkotás háromdimenziós, sokszorosított változata, a társadalmi vagy családi életben történő felhasználásra szánt sokszorosított anyag, főleg a meghívó és közlemény, a bankjegy, érme, bélyeg, illetékbélyeg, sorsjegy, értékpapír, betétkönyv, bankkártya és más értékpapírok, a telefonkártya, vezetői engedély, választói névjegyzék, szavazócédula, és a választási, népszavazási eredményről szóló jegyzőkönyv, az irodalmi, tudományos vagy művészeti alkotás sokszorosított – kevesebb, mint 50 példányban előállított – változata nem minősül nem periodikus publikációnak,

x) az alkalmi nyomtatvány: olyan sokszorosított anyag, amely sem nem periodikus sajtótermék, sem pedig nem periodikus publikáció,

y) kulturális rendezvény: a színházi, film- és más audiovizuális előadás, a koncert, a zenei és táncprodukció, a képzőművészeti, iparművészeti, népművészeti kiállítás, kulturális és művészeti fesztivál és szemle, a táncmulatság és más társasági szórakozási akció, amennyiben azt nem személy szerint meghatározott látogatók részére, vagy nyilvános helyen rendezik. Nem minősül kulturális rendezvénynek az olyan gyűlés, amelyet a többször módosított 84/1990 Tt. számú, a gyülekezési jogról szóló törvény alapján hívtak össze. A nemzeti kisebbség kulturális rendezvénye olyan rendezvény, amely összefügg a nemzeti kisebbség saját kultúrájával, valamint az olyan rendezvény is, amelyik más kultúrával függ össze, de a nemzetii kisebbség nyelvén valósul meg,

z) a nevelési-oktatási rendezvény: olyan rendezvény, amely a nevelést és az oktatást szolgálja, ha az személy szerint meg nem határozott látogatók számára, vagy nyilvános helyen történik,

aa) a kísérő programfelvezetés: nagyon rövid információ a nevelési-oktatási rendezvény valamelyik programjáról, amely a rendezvény elején hangzik el, az első, avagy az adott programpont előtt,

ab) az emlékmű és emlékoszlop: olyan alkotás, amely megszólítja a közvéleményt, s vele közvetlen fizikai vagy vizuális kapcsolatban van, amelynek célja, hogy hatással legyen a lakosságra (például tiszteletnyilvánítás, buzdítás, vagy jelentős személyiségekre, eseményekre való emlékezés), hogy összegyűjtse a lakosokat egy bizonyos szertartás elvégzésére (például kegyeleti, ünnepi, emlékező gyűlés) és művészi hatás gyakorlása. Sem a sírkő, sem a sír fedőlapja, sem a sírfelirat nem emlékoszlop vagy emléktábla.

ac) a Kulturális Minisztérium kötelező állásfoglalása az építető számára: olyan állásfoglalás, amelyben a Kulturális Minisztérium, miután az emlékműnek, az emlékoszlopnak vagy az emléktáblának az építető által javasolt feliratszövegételbírálja, kötelezi az építetőt, hogy tartsa tiszteletben az államnyelvtörvény azon rendelkezéseit, amelyek az államnyelven írt szöveg nyelvi oldalára vonatkoznak, és ha az emlékműnek, emlékoszlopnak, vagy emléktáblának részét képezi egyéb nyelvű szöveg is, akkor az államnyelvtörvény azon rendelkezéseit is, amelyek az egyéb nyelvű szövegnek az államnyelvű szöveghez viszonyított sorrendjére, az egyéb nyelvű szöveg méretének az államnyelvű szöveg méretéhez való viszonyára, az egyéb nyelvű szövegnek az

államnyelvű szöveggel való tartalmi azonosságára, valamint a földrajzi névre vonatkoznak.

ad) a szolgálati érintkezés: az államnyelvtörvény 6. § (1) bekezdésében feltüntetett jogalanyok szolgálati tevékenységeinek és cselekményeinek végrehajtására szolgálnak. A szolgálati érintkezés fogalmát az államnyelvtörvény 6. § (1) bekezdésében szereplő jogalanyok hivatali tevékenységei szolgálati jellegének szemléletesebbé tétele céljából használják.

ae) az írásos jogi cselekmény munkajogi jogviszonyban vagy időleges munkaviszonyban: olyan írásos jogi cselekmény munkajogi jogviszonyban vagy időleges munkaviszonyban, amelyet a 311/2001 T. t. számú, többször módosított Munka Törvénykönyve s a munkajogi és jogi viszonyokat a hasonló munkajogi viszonyoknak megfelelően szabályozó más jogi előírások (például a 400/2009 T.t. számú törvény az állami szolgálatról, a 346/2005 T.t. számú törvény a Szlovák Köztársaság fegyveres erői hivatásos katonának állami szolgálatáról) szerint végeztek el.

af) a pénzügyi dokumentáció: a könyvelés és pénztárazás, amelyet a könyvelési bizonylatok kivételével a 431/2002. számú, a könyvelésről szóló, többször módosított törvény szerint vezetnek és állítanak össze.

ag) műszaki dokumentáció: csak olyan műszaki dokumentáció, amelyet a Szlovák Köztársaságban érvényes külön előírások szerintt kell elkészíteni vagy előterjeszteni, mint például a Szlovák Köztársaság Kormányának 264/2009 T. t. számú rendelete a mezőgazdaságban támogatandó intézkedésekről 30a§ 5) bek. a) pontja a Szlovák Köztársaság Kormánya 381/2009 T. t. számú rendeletének megfelelően.

ah) szövetségek, egyesületek, politikai pártok, politikai mozgalmak és kereskedelmi társaságok alapszabályai: amelyek a Szlovák Köztársaságban érvényes törvényeknek megfelelően nyilvántartásba vannak véve.

ai) egészségügyi intézmény és szociális szolgáltató intézmény ügyirata: olyan dokumentum, beleértve a feljegyzéseket és adatokat, írott vagy elektronikus formátumú információs rendszereket, amelyeket kifejezetten a Szlovák Köztársaság törvényei szerint állítanak ki, bocsátanak rendelkezésre, vagy tesznek közzé, kiemelten:

1. az 576/2004. T. t. számú, az egészségügyi ellátásról és egészségügyi ellátás nyújtásával kapcsolatos szolgáltatásokról szóló,
2. az 578/2004. T. t. számú, az egészségügyi dolgozókról és egészségügyi ellátást nyújtókról szóló,
3. az 579/2004. T. t. számú, az egészségügyi mentőszolgálatokról szóló,
4. a 355/2007. T. t. számú, a közegészségügy védelméről, támogatásáról és fejlesztéséről szóló,
5. a 448/2008. T. t. számú, a szociális szolgáltatókról szóló törvények, mint a 455/1991 Tt. számú iparendélyekhez kötött vállalkozásokról szóló (vállalkozási

törvény) törvény későbbi módosításai a 317/2009 számú T. t. számú későbbi rendelet szerint; -.

aj) az egészségügyi intézmények: olyan intézmények, amelyeket egészségügyi ellátásra, és azzal kapcsolatos szolgáltatásokra hoztak létre. Úgy mint:

1. egészségügyi intézmény ambuláns ellátásra, általános és speciális ambulancia, elsősegélynyújtás, elsősegélynyújtás felnőttek részére, elsősegélynyújtás gyermekek és serdülők részére, fogászati elsősegélynyújtás, egészségvédelmi szolgálat, egészségügyi gyorssegély, mobil intenzív egységgel felszerelt egészségügyi gyorssegély, helikopteres egészségügyi szolgálat, egynapos ellátásra szolgáló egészségügyi intézet, állomás, szakrendelő, házi betegápoló ügynökség, kivizsgáló és gyógyszerészeti szerv, mobil hospice,
2. egészségügyi intézet, általános, speciális, gyógyintézet, hospice, házi betegápoló, természetes gyógyfürdő, gyógyfürdő intézet, biógyógyszerkutatási intézet, kórházi orvos, közorvos fiókéntézeteket is beleértve, egészségügyi segélynyújtás, közorvosi képzési központok,
3. gyógyászati egészségügyi intézmények, mint a kórházi gyógyszertár, a nyilvános gyógyszertár és annak fiókjai, az egészségügyi sedésszerek kiadása, a közgyógyszertár, mint továbbképzési hely.

Nem tekintik egészségügyi intézménynek az egészségügyi mentőszolgálat vészhívásainak operációs központját.

ak) szociális szolgáltató intézet: az alapvető életszükségletek kielégítéséhez a 448/2008 T. t. számú törvény a szociális szolgáltatásokról, a 455/1991 Tt. számú iparendélyekhez kötött vállalkozásokról szóló törvény (vállalkozási törvény) a 317/2009 T.t. számú törvény későbbi módosításai szerint a szükséges feltételeket biztosító intézet, mint éjjeli szállás, menhely, alkalmi szállás, szükségsszállás, szükségslakás, átmeneti ellátást biztosító intézet gyerekeknek, szükségsszállás gyerekeknek és családoknak, intézet olyan természetes személyek számára, akik más természetes személyek segítségére vannak utalva, elérték a nyugdíjkorhatárt, mint támogatásban részesülő szálláshely, idősek intézete, gondozó szolgálatok, rehabilitációs központ, szociális szolgáltató otthon, speciális intézet, napközi tartózkodó.

a) a köz tájékoztatására szánt felirat, reklám és hirdetés olyan, a köz számára hozzáférhető helyen elhelyezett vagy a köz számára hozzáférhető helyről látható felirat, reklám és hirdetés, amely a közvélemény tájékoztatását szolgálja,

am) az államnyelv kodifikált formája: tiszteletben tartja az irodalmi nyelv általában érvényes és kötelező szabályait, a nemzeti nyelv nyelvjárások feletti és a teljes társadalomra érvényes formája,

an) az államnyelv kodifikált formájába történő, az államnyelvtörvény törvényszerűségeivel ellentétes beavatkozás az államnyelv kodifikált formájába a törvényszerűségeivel ellentétes változások bevezetése.

4. cikk

Hivatalos érintkezés

Az állami szervek, az önkormányzati szervek, a közigazgatás egyéb szervei, az általuk létrehozott jogi személyek és a törvény alapján létrehozott jogi személyek kötelesek a hivatalos érintkezésben az államnyelvet használni az ország egész területén. Ezen kötelesség teljesítése ugyanakkor nem korlátozza a nemzeti kisebbség egyidejű nyelvhasználatát a hivatalos érintkezésben azokon a településeken, ahol a nemzeti kisebbséghez tartozó állampolgárok a teljes lakosság legalább 20%-át alkotják, miközben ezeken a településeken a következők továbbra is érvényes:

a) az államigazgatási szerv és a területi önkormányzati szerv a kisebbséghez tartozó állampolgár írásos beadványára a közokiratok kivételével válaszát a kisebbség nyelvén is megadja,

b) az államigazgatási szerv és a területi önkormányzati szerv kérelem alapján kiadja a közigazgatási eljárás határozatát másodlatban a kisebbség nyelvén is,

c) az államigazgatási szerv és a területi önkormányzati szerv az épületeire a kisebbség nyelvén is elhelyezi az elnevezését,

d) a területi önkormányzati szerv az államnyelven kiadott hivatalos formanyomtatványait kérelem esetén saját hatáskörén belül kisebbségi nyelven is kiadja,

e) a fontos információkat, főként a figyelmeztető és egészségügyi felhívásokat közzéteszik a nyilvánosság számára hozzáférhető, vagy hozzáférhető helyeken, látható és megfelelő módon a nemzeti kisebbség nyelvén is. Szükséghelyzetben, pl. tűz, baleset, vagy egyéb, az emberi életet, egészséget vagy vagyont veszélyeztető esetekben a fontos információkat egyidejűleg a kisebbség nyelvén is közzéteszik, amennyiben a mentőakcióban résztvevő személy beszéli a kisebbség nyelvét,

f) az államigazgatási és a területi önkormányzati szerv kérelem esetén saját illetékességén belül nemzetiségi nyelven is tájékoztatást ad az általánosan kötelező jogi előírásokról.

g) a területi önkormányzat szerv a nemzeti kisebbség nyelvén is tanácskozhat, ha ebbe minden jelenlévő beleegyezik. A települési önkormányzati képviselőnek joga van ezen szerv tárgyalásain a nemzeti kisebbség nyelvét használni. Tolmácsolásról a település gondoskodik,

- h) a település krónikáját a kisebbség nyelvén is vezethetik, gondoskodva a kisebbségi nyelvű szöveg és az államnyelvű *szöveg* tartalmi azonosságáról.
- i) a 211/2000. T. t. számú, az információkhoz való szabad hozzáférésről szóló, többször módosított törvény szerint kötelezett személy a *nemzeti* kisebbség nyelvén is közzé teszi a 211/2000 T. t. számú többször módosított törvény 6. §-a szerinti információkat,
- j) az utcák és egyéb földrajzi objektumok elnevezéseit a település általánosan kötelező rendelete alapján a *nemzeti* kisebbség nyelvén is ki lehet helyezni.

Az államnyelv kötelező használata *az államigazgatási szerv és a területi önkormányzati szerveken belül* azokon a településeken, amelyekben a nemzeti kisebbséghez tartozó polgárok a lakosság legalább 20%-át alkotják, nem érinti ennek a szervnek azt a kötelezettségét, hogy megteremtse a feltételeket a kisebbségi nyelv használatára a *hivatalos* érintkezésben, sem pedig a nemzeti kisebbséghez tartozó *polgároknak* azt a jogát, hogy a *hivatalos* érintkezésben a *nemzeti* kisebbség nyelvét használja abban a mértékben, amelyet a 184/1999. T. t. számú, a 318/2009 T. t számú, törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt, a kisebbségi nyelvhasználatról szóló törvény garantál. A közigazgatási szervek alkalmazottainak továbbképzését a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma biztosítja.

Az állami szervek, *a területi önkormányzati szervek*, a közigazgatás egyéb szervei, az általuk *létrehozott* jogi személyek és a törvény alapján *létrehozott* jogi személyek kötelező államnyelv-használata nem korlátozza az említett szerveknél és jogi személyeknél az idegen nyelvek használatát *a külföldiekkel való hivatalos* érintkezésükben a nemzetközi kapcsolatokban megszokott gyakorlat szerint.

Az államnyelv ismerete kötelező az állami szervek, a területi önkormányzati szervek, a közigazgatás egyéb szervei, az általuk alapított jogi személyek, a törvény alapján *létrehozott* jogi személyek, *a törvény alapján létrehozott jogi személyek*, a közlekedés, a posta és a távközlés alkalmazottai és állami alkalmazottai számára, *valamint* a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, a fegyveres biztonsági testületek és egyéb fegyveres testületek, *és* a tűzoltóság egységei *tagjainak*. Az állami szervek és területi önkormányzati szervek alkalmazottai nem kötelesek ismerni a kisebbségi nyelvet.

Az államnyelvről szóló törvény nem rendelkezik arról, hogy a munkahelyre felvételt megelőzően igazolni kell az államnyelv ismeretét. Ha a külön rendeletek nem szabályozzák másként, a munkaadó a következők közül választhat egy vagy több módot az állásért folyamodó államnyelv-ismeretének ellenőrzésére: beszélgetés, írásbeli teszt, az államnyelv ismeretét bizonyító okmány bemutatása. Az államnyelvtörvény szerint az alkalmazottak kötelesek a 3. § 1) és 2) bekezdése szerint bírni a 11. § szerinti államnyelvet, ami azt jelenti, hogy megkövetelik tőlük az államnyelv kodifikált változatának alapvető ismeretét, *ahogyan azt az irodalmi szlovák nyelv alapvető kodifikált kézikönyveiben és a Kulturális Minisztérium internetes honlapján közléteszik*. Az állásért folyamodó további nyelvi felkészültségének és képzettségének esetleges felülvizsgálata a konkrét munkaadó szükségleteitől függ és teljes mértékben az ő illetékességébe tartozik. A munkáltatónak nem szabad hátrányos megkülönböztetést alkalmaznia az állásra pályázóval szemben kisebbséghez való tartozás, etnikai származás

vagy nyelv okán. Az államnyelvtörvény nem érinti az államnyelv ismeretének az adott foglalkozás teljesítéséhez elengedhetetlen mértékben említett követelményét a szakképzettség elismerésekor a 293/2007 T. t. számú, a szakképzettség elismeréséről szóló törvény 27. §-a szerint, amely áttemelte az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/ES 53. számú hatályos Irányelvét a szakképzettségek elismeréséről (EU Hivatalos Közlönye L 255, 2005.szeptember 30.).

A *hivatalos* érintkezésben az államnyelvet kötelesek használni az állami szervek, a *területi önkormányzati szervek*, más közigazgatási szervek, az általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek, a közlekedés, a posta, a *távközlés alkalmazottai és állami alkalmazottai*, a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, a fegyveres biztonsági testületek és más fegyveres testületek, valamint a tűzoltóság *tagjai*. Ezen kötelezettség teljesítése nem korlátozza ezen személyeket abban, hogy azon községekben, ahol a nemzeti *kisebbségek* aránya eléri a lakosság 20 %-át, egyidejűleg használják a *hivatalos* érintkezésben a nemzeti kisebbségek nyelvét, ha ezen kisebbséghez tartozó *polgárok* és ha a kommunikáció során nincs jelen olyan harmadik személy, aki nem beszél a nemzeti *kisebbség* nyelvét, ilyen harmadik személy jelenlétében az államnyelvet kell használni, úgy, hogy az ne érintse a Szlovák Köztársaság polgárainak azon jogát, hogy a *hivatalos érintkezésben* államnyelven kommunikálhatnak. Ez nem érinti ezen szervezetek alkalmazottainak és *állami alkalmazottainak* azon kötelezettségét, hogy az államnyelvet használják az olyan személlyel való *hivatalos* érintkezésben, aki beszél a nemzetiség nyelvét és államnyelven akar velük kommunikálni.

Azokban a községekben, ahol a nemzeti *kisebbségek* aránya eléri a 20 %-ot, az ezen nemzeti *kisebbség*hez tartozó személy használhatja ezen nemzeti *kisebbség* nyelvét a *hivatalos* érintkezésben az állami szervekkel, a *területi önkormányzati szervekkel*, a más közigazgatási szervekkel, az általuk létrehozott jogi személyekkel, a törvény által létrehozott jogi személyekkel, az állami szervek, a *területi önkormányzati szervek*, a közigazgatási szervek, az általuk *létrehozott* jogi személyek, törvény által létrehozott jogi személyek, a közlekedés, a posta, a *távközlés* alkalmazottaival és *állami alkalmazottaival*, a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, más fegyveres testületek és a tűzoltó *egységek* tagjaival. Az ilyen személynek joga van az államigazgatási szervekhez és a *területi önkormányzati szervekhez* ezen a nemzeti *kisebbség* nyelvén készült írásos *beadványt beadni*.

A Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának a Szlovák Köztársaságra érvényes 10. cikkelyével összhangban a *nemzeti* kisebbséghez tartozó *polgárok* használhatják a kölcsönösen hivatalos szóbeli érintkezésben a *nemzeti* kisebbség nyelvét azon községekben, ahol a *nemzeti* kisebbségek aránya nem éri el a 20 %-ot, amennyiben az ilyen kommunikációban nem vesz részt olyan harmadik személy, aki nem tartozik *ugyanazon* nemzeti kisebbséghez, vagy amennyiben *ugyanezen* nemzeti kisebbséghez tartozó személyről van szó, de az nem nyilvánítja ki kifejezett egyetértését a nemzeti *kisebbség* nyelvén történő kommunikációval a *hivatalos* érintkezésben.

Ha az a személy, aki hivatalos érintkezésben áll az állami szervek, a területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, az általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek, a közlekedés, a posta, a távközlés alkalmazottaival és állami alkalmazottaival, a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, a fegyveres biztonsági testületek, a más fegyveres testületek és a tűzoltó egységek tagjaival, nem ismeri az államnyelvet és az államnyelvtörvényből, vagy a külön előírásokból adódóan nincs is ilyen kötelezettsége, és az állami szervek, a területi önkormányzati szervek, a más közigazgatási szervek, az általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek, a közlekedés, a posta és a távközlés alkalmazottja és állami alkalmazottja, a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, a más fegyveres testületek és a tűzoltó egységek tagja az ezzel a személlyel történő hivatalos érintkezésben az általa érthető nyelvet akarja használni, és ezen nyelv használatát külön előírások nem korlátozzák, akkor az állami szervek, a területi önkormányzati szervek, a más közigazgatási szervek, az általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek, a közlekedés, a posta, a távközlés alkalmazottai és állami alkalmazottai, a Szlovák Köztársaság fegyveres erői, a más fegyveres testületek, a fegyveres biztonsági testületek és a tűzoltó egységek tagjai használhatják ezt a másik nyelvet is.

A Szlovák Köztársaság fegyveres erőinek, a Rendőrségnek, a Szlovák Információs Szolgálatnak, a Szlovák Köztársaság Büntetés-végrehajtási Intézeteinek, a Vasúti Rendőrségnek, a Tűzoltóságnak, a Mentőszolgálatnak és a települési rendőrségnek belső szolgálati érintkezése kizárólag államnyelven történik.

Azt a nyelvet, amely az államnyelv szempontjából megfelel a közérthetőség követelményének (például a cseh nyelv) használhatja minden természetes személy, akinek anyanyelve megfelel a közérthetőség követelményének az állami szervek, a területi önkormányzati szervek, a más közigazgatási szervek, az általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek alkalmazottaival és állami alkalmazottaival való hivatalos érintkezésben (beleértve az írásos beadványokat is), függetlenül e természetes személy állampolgárságától, amennyiben külön rendelet nem szabályozza a hivatalos érintkezésben a benyújtás kizárólagos formáját államnyelven (például a 202/2009 T. t. számú törvény a növényfajták jogi védelméről 7. § 2. bek.). Az államnyelv szempontjából a közérthetőség követelményének megfelelő nyelven kiadott okiratokat az állami szervek, a területi önkormányzati szervek, a más közigazgatási szervek, az általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek kötelesek elfogadni, de csak abban az esetben, ha azokat a Cseh Köztársaság illetékes szervei adták ki, vagy hitelesítették, és ha külön előírás nem szabja meg, hogy az okirat beadása a hivatalos érintkezésben kizárólag államnyelven történhet (például a 186/2009 T. t. számú törvény a pénzügyi közvetítésről és a pénzügyi tanácsadásról 38. § 15. bek.).

5. cikk

A földrajzi név

A földrajzi nevet az államnyelven, nemzeti kisebbségi nyelven, idegen nyelven történő nyelvi megnyilatkozás során az államnyelv-törvény alkalmazásában olyan módon kell használni, hogy az kizárja minden más, földrajzi objektumot jelölő fogalom használatát,

kivéve a nemzeti kisebbség nyelvén kiadott tankönyvekben, szöveggyűjteményekben, munkafüzetekben használt földrajzi nevet, valamint a kisebbség nyelvén és idegen nyelven sugárzott rádió- és televízió adásokban, a nemzetiség nyelvén és idegen nyelven sugárzott televíziós adásokban, a kisebbség nyelvén és idegen nyelven kiadott folyóiratokban, a kisebbség nyelvén és idegen nyelven megjelenő publikációkban használt földrajzi nevet, ahogy a nemzeti kisebbség nyelvén íródott olyan szövegben szereplő földrajzi nevek használatát is, amely szöveg emlékoszlop, emlékmű és emléktábla feliratának részét képezi.

A földrajzi elnevezések használatának a módját a kisebbség nyelvén és idegen nyelven sugárzott rádió és televízió adásokban a Rádió és Tv Tanács határozza meg, az Adásokról és közvetítésekről szóló 308/2000 sz. törvény 5 paragrafusa 1. bekezdésének g.) betűje alapján összekapcsolva a 16. paragrafus 3.bekezdésének e) betűjével., ha az nem érinti a geodéziáról és kartográfiaiáról szóló 423/2003 sz. törvény szerinti 215/1995 sz. törvényt..a

-

Az olyan földrajzi név használata, amely a Szlovák Köztársaság területén kívüli, helyhez kötött földrajzi objektum nevének meghonosodott szlovák alakja, a Szlovák Köztársaság területén kívüli, nem helyhez kötött geográfiai objektum nevének meghonosodott szlovák alakja, - - -, vagy földön kívüli objektum olyan neve, amelyeket a Szlovák Köztársaság Geodéziai, Kartográfiai és Kataszteri Hivatala szabványosított, nem kötelező a nemzeti-kisebbségi és idegen nyelven történő nyelvi megnyilvánulások során.

A földrajzi nevek használatát a periodikus sajtóban az állami nyelvtörvény alapján semmilyen közigazgatási szerv nem felügyeli, így nem sérül a Geodéziáról és Kartográfiaiáról szóló 423//2003 sz. törvény szerinti 215/1995 sz. törvény hatásköre.

A földrajzi elnevezéseknek más, földrajzi objektumot jelölő fogalmak használatát kizáró használata alóli, ezen cikkely első mondata szerinti kivétel, valamint a felügyelet gyakorlása alóli kivételek a második és a negyedik mondat szerint, nem érintik a természetes személyek felelősségét azért, ha megsértik a rendet a geodézia és kartográfia területén, és a jogi személyek felelősségét a geodézia és a kartográfia területén, ha megsértik azt a rendet, amelyet a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának a geodéziáról és kartográfiaiáról szóló, a 423/2003 T.t. sz. törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt 215/1995 T.t. sz. törvény 23. § (1) bekezdés *e*) pontja és a 25. § (1) bekezdés *d*) pontja állapít meg.

A földrajzi elnevezések használatát a Szlovák Köztársaságban kiadott idegen nyelvű folyóiratokban, idegen nyelvű publikációkban és külföldi használatra szánt kartográfiai kiadványokban a Szlovák Köztársaság Geodéziai, Kartográfiai és Kataszteri Hivatala határozza meg, összhangban a földrajzi elnevezések nemzetközi szabványaival és az ENSZ földrajzi elnevezésekre vonatkozó határozataival. A földrajzi nevek használata nem érinti a kisebbség nyelvén történő megnevezésüket.

A Szlovák Köztársaság területén lévő minden iskola és oktatási intézmény pedagógusai, a külföldi pedagógusok és lektorok kivételével kötelesek ismerni és használni az államnyelvet, szóban és írásban. A pedagógiai dolgozóknak nincs ilyen kötelezettsége a főiskolai oktatásban, más nyelvek oktatásában, az államnyelvtől különböző nyelven történő nevelésben és képzésben. A pedagógiai alkalmazottaknak pedagógiai tevékenység végzéséhez, a szakalkalmazottaknak szaktevékenység végzéséhez joguk van a folyamatos művelődésre és szakmai fejlődésre azon a nyelven, amelyen a pedagógusi vagy szakoktatói tevékenységüket kifejtik.

A Szlovák Köztársaság Oktatási Minisztériuma az államigazgatásról, az oktatásügyi önkormányzatokról és a későbbi előírások szerinti változásokról és kiegészítéséről szóló 596/2003 sz. törvény alapján irányítja az államigazgatás teljesítményét az oktatásügyi területén koncepciók kidolgozásával, általánosan kötelező jogszabályok, irányelvek és utasítások kiadásával, valamint használatuk során eljárások egyszerűsítésével és ellenőrzi ezt a teljesítményt. Ebből a törvényből a területi önkormányzatok és a helyi államigazgatás szervei részére a következő feladatok adódnak:

- A község, azon iskolákban és oktatási intézményekben, amelyeknek a létrehozója, a nevelés és oktatás tárgyában ellenőrzi az általánosan kötelező jogszabályok betartását a nevelés és oktatás terén, az igazgatók részére szervezési utasításokat ad ki, különösen a vonatkozó iskolai évre, az iskolák és oktatási intézmények részére szakmai és tanácsadói tevékenységet nyújt, az igazgatók részére jogi tanácsadást biztosít.

- Az önkormányzati kerület, azon iskolákban és oktatási intézményekben, amelyeknek létrehozója, a nevelés és oktatás tárgyában ellenőrzi az általánosan kötelező jogszabályok betartását a nevelés és oktatás terén, az illetékes kerületi oktatási hivatallal történt tárgyalás után az igazgatók részére szervezési utasításokat ad ki, az iskolák és oktatási intézmények részére szakmai és tanácsadói tevékenységet nyújt, az igazgatók részére jogi tanácsadást biztosít.

- A kerületi oktatásügyi hivatal azon iskolák és oktatási intézmények részére, amelyeknek létrehozója jogi tanácsadást biztosít. A nevelés és oktatás szervezeteinek területén szakmai tanácsadói tevékenységet biztosít a községeknek, önkormányzati kerületeknek, az egyházi iskolák és oktatási intézmények létrehozóinak, a magániskolák és oktatási intézmények létrehozóinak, valamint azon iskolák és oktatási intézmények igazgatóinak, amelyeknek létrehozója

A Szlovák Köztársaság Oktatásügyi Minisztériuma az állami költségvetés eszközeiből a kerületi oktatási hivatalok közvetítésével pénzeszközöket ír ki az iskolák és oktatási intézmények létrehozói részére a tőke kiadások és működtetés biztosítására, beleértve a béreket, fizetéseket, szolgálati bevételeket és a külön előírások szerinti többi kiegyenlítést. Az iskolák és oktatási intézmények finanszírozása főleg az általános iskolák, középiskolák és oktatási intézményekre vonatkozó későbbi előírások szerinti 597/2003 sz. törvény értelmében és az adott naptári évre jóváhagyott állami költségvetés függvényében biztosított. A pénzügyi eszközöket a létrehozóknak normatív módon

különítik el. Az egy diákra jutó bér-normatíva és a nevelési-oktatási folyamatra vonatkozó normatíva a nem szlovák tannyelvű iskolákban a megfelelő normatíva 108 %-a, a kétnyelvű tanulmányoknál a megfelelő normatíva 125 %-a.

Az Oktatásügyi Minisztérium költségvetésében az Oktatásügyi Minisztérium fejezetén belül tartalékot különítenek el, amely azoknak a különbségeknek az enyhítésére szolgál, amelyek a törvény alkalmazásából adódnak. A minisztérium a létrehozóval folytatott egyeztetés keretén belül és az ő kérésére a tartalékon belül módosíthatja az elkülönített pénzeszközök mennyiségét, ha a személyi kiadásokra és a működési költségekre fordítandó pénzeszközökben hiány mutatkozik.

Az állami iskolák, állami óvodák és az állami oktatási intézmények finanszírozásának forrásai a következők:

- a.) az állami költségvetésből és a Szlovák Köztársaság Oktatási Minisztériumának költségvetési fejezetéből származó eszközök,
- b.) a községek és a magasabb területi egységek költségvetési eszközei,
- c.) más természetes és jogi személyektől származó eszközök, amelyeket az iskolák és oktatási intézmények területeinek olyan időszakban történő bérbevételeért fizetnek, amikor azokat nem használják nevelési-oktatási célokra,
- d.) vállalkozói tevékenységből származó nyereség,
- e.) diákoktól, szülőktől, vagy más olyan személytől származó hozzájárulások, akinek a diákkal szemben eltartási kötelezettsége van, az iskolákról és oktatási intézményekről való anyagi gondoskodással összefüggő költségek részleges törlesztése,
- f.) a válogatott oktatási intézményekben hozzájárulások diákoktól, szülőktől, vagy olyan más személytől, akinek a diákkal szemben eltartási kötelezettsége van, a nevelés és oktatás költségeinek részleges térítése,
- g.) munkaadók és munkaadói szövetségek hozzájárulása,
- h.) hozzájárulások és ajándékok,
- i.) egyéb források.

A pedagógiai dokumentáció és az iskolák és oktatási intézmények további dokumentációjának összehangolása a nyelvtörvény 4. paragrafusa 3. bekezdésének rendelkezése szerint a Kulturális Minisztérium felügyelete alá fog tartozni 2010 szeptember 1.-től, a törvény megsértésének az az állapot minősül, ha az iskola vagy az oktatási intézmény dokumentációját csak más nyelven vezetik.

A Szlovák Köztársaságban használatos tankönyveket és szöveggyűjteményeket szlovák nyelven adják ki. Ez a kötelezettség nem –vonatkozik a nemzetiségi nyelven, idegen nyelven folyó oktatáshoz szükséges tankönyveknek és szöveggyűjteményeknek, valamint a felsőfokú oktatásban használatos tankönyveknek és szöveggyűjteményeknek a kiadására.

Az állami nyelvtörvénnyel nem korlátozódik személyek nemzeti kisebbségi nyelveken folyó szervezett oktatásához szükséges feltételek kialakítása.

7. cikk

Rádió- és televízió-műsorok sugárzása

Az államnyelvnek, a kisebbségi nyelvnek, az idegen nyelvnek és a földrajzi névnek a használatát a rádió- és a televízió-adásokban a Rádió- és a Tévétanács felügyeli az Adásokra és közvetítésekre vonatkozó 308/2000 számú törvény 5. paragrafusa 1. bekezdésének g.) betűje és a 16. paragrafus 3. bekezdésének e.) betűje szerint, ha ezzel nem sérti a 215/1995 sz- törvény szerinti szerv jogkörét. -k.

8. cikk

Periodikus sajtó és nem periodikus kiadványok

Az államnyelv, a nemzetiségi nyelv és az idegen nyelv használatát a nemzetiségi nyelven és idegen nyelven kiadott periodikus sajtóban, valamint a nemzetiségi nyelven és idegen nyelven kiadott nem periodikus publikációkban semmiféle közigazgatási szerv nem felügyeli, ezzel nem sérül más szerv jogköre a 215/1995 sz. törvényből adódóan. Az államnyelven kiadott publikációkat a kulturális minisztérium felügyeli.

9. cikk

A Kulturális Minisztérium kötelező állásfoglalása az építető részére

A Kulturális Minisztériumnak az építetővel szembeni kötelező állásfoglalásának az a célja, hogy megelőzze az emlékoszlopok, emlékművek és emléktáblák szövegeibe történő utólagos beavatkozást, amit az építetőnek kellene elvégezni az emlékoszlopon, az emlékművön és az emléktáblán, ha megállapítást nyerne, hogy az nem áll összhangban az államnyelvtörvénnyel. A kötelező állásfoglalás mindaddig érvényben marad, amíg az államnyelvtörvény betartásának felügyelete során, és az államnyelvtörvénnyel kapcsolatos kötelezettségek megszegéséért járó büntetés kivetésével kapcsolatos hivatalos ügymenet során be nem bizonyosodik az ellenkezője és a Kulturális Minisztérium nem szünteti meg azt. A kötelező állásfoglalás utólagos megszüntetését nem lehet alkalmazni az építető kárára.

10.cikk

Bírósági, közigazgatási, valamint bűnüldöző szervek, más szervek és jogi személyek előtt folyó eljárás

Az államnyelv bírósági eljárásban történő használatának, beleértve a bíróságok határozatait és jegyzőkönyveit, a bíróságok kapcsolattartását a természetes személyekkel, a bíróság elnöke felügyeli, a bíróságokról szóló 318/2009 sz. törvény szerinti 757/2004 sz. törvény 74. paragrafusa 1. bekezdésének f.) betűje alapján, s csak az államnyelven írt, kötelezettségeket tartalmazó szerződéseket ismeri el a bírósági eljárásban. Az államnyelv használatának a felügyeletét a közigazgatási eljárásban, a büntetőeljárásban, beleértve az igazgatási szervek határozatait és jegyzőkönyveit, valamint a csak államnyelven kötött szerződéseket a közigazgatási eljárásban, a büntetőeljárásban, valamint az államigazgatásban az önkormányzatoknál más közigazgatási szerveknél, az általuk

létrehozott jogi személyeknél és a törvény által létrehozott jogi személyeknél a kulturális minisztérium látja el. Az államnyelvtörvény szempontjából az érthetőség követelményeit teljesítő nyelv használatára a hivatali érintkezésben való használat feltételei vonatkoznak.

A büntető eljárásban a kisebbséghez tartozó vádlott személy, törvényes képviselője, a sértett személy, a részt vevő személy vagy tanú jogosult tolmács igénybevételére, amennyiben kijelenti, hogy nem beszél az államnyelvet. Amennyiben a vádlott a Szlovák Köztársaság állampolgára ~~beszéli az államnyelvet és nem tesz nyilatkozatot, hogy nem beszél az államnyelvet~~, de a nemzeti nyelven kíván vallomást tenni, a büntető eljárásban eljáró szerv, olyan község területén, ahol a kisebbség aránya eléri a lakosság 20 %-át, akkor a kihallgatást tolmács igénybevételével a kisebbség nyelvén folytatják le. Amennyiben a büntetőeljárás olyan községben folyik, ahol a kisebbség aránya eléri a lakosság 20 %-át a kisebbség nyelvén nyújtanak be kérést, vagy bizonyítékot, a büntetőeljárást folytató szervnek el kell fogadni ezt a kérvényt, vagy bizonyítékot és tolmácsot kell igénybe vennie.

11. cikk

A személyzet és a páciens közötti kommunikáció az egészségügyi és szociális intézményekben

Az államnyelv, a kisebbségi nyelv és az idegen nyelv használatát az egészségügyi és szociális intézmények személyzete és a páciens (ügyfél) között az egészségügyi intézményekben és szociális szolgáltatást nyújtó intézményekben semmilyen közigazgatási szerv nem felügyeli.

Amennyiben a páciens (ügyfél) nem beszél az államnyelvet, a személyzet és a páciens közötti kommunikáció történhet a kisebbség nyelvén vagy idegen nyelven is a Szlovák Köztársaság egész területén.

A kisebbség nyelvén folytatott kommunikáció a személyzet és a páciens között abban az esetben is megengedett, ha a kisebbséghez tartozó páciens beszél az államnyelvet és a kommunikáció olyan községben lévő egészségügyi vagy szociális intézményben folyik, ahol a kisebbségek aránya eléri a lakosság legalább 20 %-át. A személyzet és a páciens vagy ügyfél közötti kommunikáció kivételesen akkor is folyhat a nemzeti kisebbség nyelvén vagy idegen nyelven, ha a páciens vagy az ügyfél beszél az államnyelvet, s nem olyan nemzeti kisebbséghez tartozó polgárról van szó, amely a polgárok legalább 20 %-át teszi ki a községben, ha célszerűbb a nemzeti kisebbség nyelvét vagy idegen nyelvet használni, s egyidejűleg a személyzet tagja megfelelő szakmai szinten ismeri a nemzeti kisebbség nyelvét vagy az idegen nyelvet, és ha a páciens vagy az ügyfél világosan kijelenti, hogy a nemzeti kisebbség nyelvén vagy idegen nyelven akar kommunikálni. A személyzet tagjai nem kötelesek beszélni a kisebbség nyelvét és abban az esetben sem kötelezhetők a kisebbségi nyelv használatára pácienssel való érintkezésben, ha azt ismerik.

12. cikk

A nyilvánosság tájékoztatására szolgáló feliratok, reklámok és elnevezések

Csak az a reklám tartozik a kulturális minisztérium felügyelete alá, amelynek nem célja az áru, a szolgáltatás, az ingatlan, a kereskedelmi név, a védjegy, a termék eredetének bemutatása, más jogoknak és kötelezettségeknek a vállalkozás piacon való érvényesülésével összefüggő megjelölése bármely formában. A jogi személyek székhelyének, a természetes személyek tartós lakhelyének megjelölése, és ezen személyek tulajdonában vagy bérletében lévő épületek, telkek és más ingatlanok és ingóságok megjelölése a kulturális minisztérium felügyelete alá tartozik, kivételt képeznek a jogi, vagy természetes személyek üzemeinek vagy szervezeti egységeinek kereskedelmi megnevezése. Feliratnak, reklámnak és a nyilvánosság számára szolgáló közleménynek részét képező kereskedelmi név, védjegy, a Szlovák Köztársaságban és az Európai Unió tagállamában, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államában érvényes törvények alapján bejegyzett intézmények elnevezései, valamint a nyilvánosság tájékoztatására szolgáló feliratok, reklámok és elnevezések részét képező vezeték- és keresztnévnek használatára nem vonatkozik az államnyelven való feltüntetés kötelezettsége.

13. cikk

A 2009. augusztus 31-én meglévő állapot összhangba hozása az államnyelvtörvénnyel

Az olyan községi krónikát, amelyet 1996. január 1. és 2009. augusztus 31. között nem államnyelven vezettek, 2009. december 31-ig ki kell egészíteni tartalmilag azonos, államnyelvű szöveggel. Azon községek krónikáját, amelyekben a kisebbségek aránya eléri a lakosság 20 %-át, az államnyelv mellett a kisebbség nyelvén is lehet vezetni.

A kulturális minisztérium meg fogja követelni, hogy az 1996. január 1. és 2009. augusztus 31-e között elhelyezett emlékhelyeken, emlékműveken, emléktáblákon a feliratokat 2009. december 31-ig hozzák összhangba az államnyelv törvénnyel azonos emlékművek, emlékhelyek és emléktáblák feliratait, amelyeket 1996. január 1. és 2009. augusztus 31-e között helyeztek el. Amennyiben az 1996. január 1. és 2009. augusztus 31-e között elhelyezett emlékhelyek, emlékművek és emléktáblák feliratai a nemzetiségi nyelvű felirat mellett tartalmilag azonos vagy nagyobb méretű államnyelvű szöveget is tartalmaznak, nem szükséges a kisebbségi nyelvű szöveg elé helyezni az államnyelvű szöveget. Ha emlékműveken, emlékhelyeken és emléktáblákon 1996. január 1. és 2009. augusztus 31-e között elhelyezett államnyelvű szöveg kisebb, mint a tartalmilag azonos nemzetiségi nyelvű szöveg, akkor a kulturális minisztérium dönt az államnyelvű szöveg megfelelő láthatóságának és megkülönböztethetőségének kritériuma szerint az államnyelvű szöveg megnagyobbításának kötelezettségéről, a kisebbségi nyelvvel összehasonlítva.

A nyilvánosság számára készült kulturális célú alkalmi nyomtatványokat, galériákat, múzeumok, könyvtárak katalógusait, a mozik, színházak, koncertek és más kulturális rendezvények programjait, amelyek 2009. szeptember 1-ig nem készültek el államnyelven, 2009. december 31-ig ki kell egészíteni tartalmilag azonos államnyelvű szöveggel, kivételt képeznek a 2010. január 1-je előtt befejeződő rendezvényekre vonatkozó információk.

A kulturális minisztérium a különböző programok támogatása keretében olyan kéréseket is elfogad, amelyekben a kérelmező 5 % saját rész mellett olyan célra kér támogatást, amelyek összefüggnek az államnyelv-törvény rendelkezéseinek betartásával, amennyiben a községek krónikájáról, a emlékművek, emlékhelyek és emléktáblák feliratozásáról, a nyilvános kulturális rendezvényekkel kapcsolatos alkalmi nyomtatványokról, galériák, múzeumok katalógusairól, mozik, színházak, koncertek és más kulturális rendezvények programjairól van szó.

14. cikk

A kulturális minisztériumnak az államnyelv törvény 9. §-a (1) bekezdése szerinti felügyelete a kötelezettségek teljesítésének betartása fölött

A kulturális minisztérium tesz eleget a 3-4. §§, az 5. § (3) bekezdése, (4) bekezdése b) pontja, (5)-(7) bekezdései és a 6. és a 7. §§ szerinti kötelezettségeknek a közigazgatási eljárásban, valamint a büntető eljárásban történő felügyelete feletti, és a 8. § (2)-(6) bekezdései szerinti - kivéve az egészségügyi intézmények és a szociális szolgáltató intézmények személyzetének a páciensekkel, ügyfelekkel folytatott kommunikációját, s azon reklámok kivételével, amelyek felett külön előírás szerinti szervek gyakorolnak felügyeletet -, továbbá a 11a § szerinti kötelezettségeknek. A minisztérium ellenőrző tevékenységében az államnyelv-törvény 9. § - és a Szlovák Köztársaság 10/1996 T.t. sz., az államigazgatás ellenőrzéséről szóló többször módosított törvényének 8-13. §§-ai és 16. §-a szerint jár el.

Semmilyen más közhatalmi vagy közigazgatási szerv nem jogosult beavatkozni a kulturális minisztériumnak az államnyelv-törvény által meghatározott terjedelmű, az előző mondat szerinti hatáskörébe. A kulturális minisztérium felügyeleti hatáskörében megállapítja a dolgok tényleges állapotát, összhangját az államnyelv-törvénnyel, ezen valamint más, a felügyelet tárgyát képező ügyre vonatkozó általánosan kötelező jogszabályokkal, a jogellenes állapot okait, a jogellenes állapot fenyegető és káros következményeit, a jogalany által elfogadott és megszabott intézkedések teljesítését, az intézkedés jellegének megfelelő határidőkön belül teljesített, a jogellenes állapot orvoslására szolgáló intézkedéseket, a jogalany által megállapított felelősség esetleges érvényesítését a felügyelet alá tartozó, s alkalmazottakkal szemben a Munka Törvénykönyvével és más általánosan kötelező jogszabályokkal összhangban, az intézkedés jellegének megfelelően megszabott határidőn belül.

A kulturális minisztérium felügyeleti tevékenységét a kulturális minisztérium alkalmazottai látják el, a kulturális miniszter írásos megbízása alapján. Az elfogultságokról történő határozathozatalra a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsának a 164/2008 T.t. számú törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt 10/1996 T.t. számú, az államigazgatási eljárásról szóló törvényének 10. §-a vonatkozik. A felügyeleti eljárás a Szlovák Köztársaság 10/1996 T.t. számú, az államigazgatási ellenőrzésről szóló, s a 164/2008. T.t. sz. törvénnyel egységes szerkezetbe foglalt törvénye 13. §-ának (8) bekezdésével összhangban valósul meg.

A felügyelettel megbízott alkalmazottak kötelesek:

a) az eljárás előtt hét nappal jelezni a felügyelet alá tartozó jogalanyak a felügyeleti tevékenység tárgyát és időtartamát, igazolni felügyelet gyakorlására szóló megbízatásukat és személyazonosságukat,

b) kiadni az igazolást a felügyeleti eljárás jogalanyának az eredeti bizonylatok, írásos dokumentumok és más anyagok átvételéről, és szakszerű védelmüket biztosítani az elvesztéssel, megsemmisítéssel, rongálással és visszaéléssel szemben; amennyiben az átvett anyagok nem szükségesek a felügyelet további végzéséhez vagy más, külön előírások szerint eljáráshoz, kötelesek visszaadni ezeket annak, akitől elvették.

c) megismertetni a felügyeleti tevékenység tárgyát képező szubjektum vezetőjét a felügyelet eredményéről készült jegyzőkönyvvel, ennek megtárgyalása előtt és a felügyeleti tevékenység eredménye jellegének megfelelő mértékű, a felügyelet elvégzésével megbízott alkalmazott által megszabott határidőn belül írásos nyilatkozatokat kérni tőle a felügyelet végrehajtása közben tett összes megállapításhoz. A meghatározott határidőn belül előterjesztett azon írásos nyilatkozatok, amelyekkel a felügyelet alá vont jogalany vezetője kétségbe vonja a felügyeleti eljárás eredményeit, ellenvetéseknek nevezik. A megszabott határidő letelte után beadott nyilatkozatokat nem veszik figyelembe.

d) felülvizsgálni a felügyeleti eljárás eredményeivel szemben beterjesztett ellenvetések megalapozottságát, figyelembe venni a megalapozott ellenvetéseket a jegyzőkönyv függelékében és megismertetni ezzel a felügyeleti eljárás alá vont jogalany vezetőjét.

e) írásban megindokolni a felügyelet alá vont jogalany vezetőjének az általuk kiértékelt megalapozatlan ellenvetéseket, legkésőbb a jegyzőkönyv megtárgyalásának időpontjáig,

f) megtárgyalni a felügyelet eredményéről szóló jegyzőkönyvet, beleértve annak részeként a folytatólagos jegyzőkönyvet, a részleges jegyzőkönyvet és a felügyelet alá vont jogalany vezetőjével készült jegyzőkönyv függelékét; figyelmeztetni a jogalany vezetőjét a jegyzőkönyv megtárgyalása előtt arra, hogy milyen következményekkel jár, ha megsérti a felügyelet végzésével megbízott tisztviselők kérésére történő megjelenésének törvényes kötelezettségét. (rendbírság szabható ki a Szlovák Köztársaság 10/1996 T.t. sz., többször módosított, az államigazgatás ellenőrzéséről szóló törvénye 16. §-a értelmében).

g) megszabni a felügyelet alá vont jogalanyak a jegyzőkönyv megtárgyalásakor készült feljegyzésben, hogy a felügyelet befejezése után meghatározott határidővel terjesszen elő a Kulturális Minisztériumnak intézkedési tervet a megállapított hiányosságok megszüntetésére, esetleg határozza meg a megállapított hiányosságok felügyeletével megbízott tisztviselőket és adott határidőn belül terjesszen elő a Kulturális Minisztériumnak írásos jelentést az elfogadott intézkedések teljesítéséről és a jogi felelősség esetleges érvényesítéséről.

h) tájékoztatni a közigazgatás szokásos eljárása szempontjából elkerülhetetlen esetekben a felügyelet eredményeiről az illetékes felettes szervet, amennyiben a felettes szerv állami szerv, területi önkormányzati szerv, és a közigazgatás más szerve,

i) átadni a felügyelet alá vont jogalany vezetőjének a felügyelet eredményéről készült jegyzőkönyvet, a folytatólagos jegyzőkönyvet, a részleges jegyzőkönyvet, a jegyzőkönyv függelékét és a jegyzőkönyv megtárgyalásáról készült emlékeztetőt, vagy a felügyeletről készített feljegyzést, valamint az államnyelvtörvény 9. §-a (1) bek. szerinti írásos figyelmeztetést, amennyiben az ellenőrzés során az államnyelvtörvény megsértését észlelik. Felügyeleti feljegyzés akkor készül, ha a felügyelet végrehajtásakor nem állapítják meg az államnyelv-törvény megsértését,

j) megőrizni a titkot a felügyelet végrehajtásakor tudomásra jutott tényekről, amennyiben ettől a kötelezettségtől írásban nem ment fel az, akinek érdekében fennáll ez a kötelezettség vagy közérdek esetén a kulturális miniszter; ez nem érinti a titoktartás megőrzését az eltitkolt tények és a személyi adatok esetében,

15. cikk

Az államnyelv-törvény 9a §-a szerint szankcionálható jogalanyok

3. § (1) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, általuk létrehozott jogi személyek és törvény által létrehozott jogi személyek.

3. § (3) bek. a) pont szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek, természetes személyek-vállalkozók.

3. § (3) bek. b) pont szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, általuk létrehozott jogi személyek, törvény által létrehozott jogi személyek.

3. § (3) bek. c) pont szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

3. § (3) bek. d) pont szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

3. § (4) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, általuk létrehozott jogi személyek és a törvény által létrehozott jogi személyek.

3a § szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

4. § (1) – (4) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

5. § (3) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

5. § (4) bek. b) pont szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

5. § (5) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

5. § (6) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

5. § (7) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

6. § (1) – (2) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

7. § (1) bek. szerint: a bírákon kívül az állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek, természetes személyek-vállalkozók.

8. § (2) – (3) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek, természetes személyek-vállalkozók.

8. § (4) bek. első mondata szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

8. § (5) bek. szerint: állami szervek a bírákon kívül, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, általuk létrehozott jogi személyek, a törvény által létrehozott jogi személyek.

8. § (6) bek. szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek, természetes személyek-vállalkozók.

11a § szerint: állami szervek, területi önkormányzati szervek, más közigazgatási szervek, jogi személyek és természetes személyek-vállalkozók.

A természetes személyek-vállalkozók és jogi személyek büntetése esetén különös figyelemmel kell lenni az államnyelv-törvény értelmezési módszerei komplex használatának eredményeire, amelyek a kormány ehhez kapcsolódó alapelveinek 2. cikkelyében vannak felsorolva.

16. Cikk Bírságok kiszabása

A kulturális minisztérium a bírságok kiszabásáról közigazgatási eljárást indít a többször módosított 71/1967 T. sz., a Közigazgatási eljárásról (a közigazgatás rendjéről) szóló törvény alapján, amennyiben a felügyeleti eljárás jogalánya a meghatározott határidőn belül nem szüntette meg a jogellenes állapotot vagy nem végezte el megállapított hiányosságok korrigálását.

A kulturális minisztérium a bírság kiszabásáról szóló közigazgatási eljárás megindításában küldött értesítésében közli az eljárás leírását vagy az eljárás figyelmen kívül hagyását, amelyet a közigazgatási eljárás alanya köteles volt az államnyelv-törvény szerint végrehajtani, a helyszín és az időpont megjelölésével, valamint azokkal a határozatokkal, amelyeket megsértene ezzel az eljárással vagy az eljárás figyelmen kívül hagyásával. A bírság kiszabásáról indított közigazgatási eljárásról szóló értesítőben tájékoztatják az eljárás résztvevőjét a közigazgatási rend szerinti jogairól és csatolják a jegyzőkönyv megtárgyalásáról szóló feljegyzést, beleértve a felügyeleti eljárás eredményéről szóló jegyzőkönyvet.

A kulturális minisztérium határozathozó tevékenységének - amely magában foglalja az absztrakt jogi normák alkalmazását az egyedi eset konkrét körülményeire -, elengedhetetlen része a jogi norma tartalmának és értelmének megállapítása az államnyelv-törvényhez készült, ezen elvek 2. cikkében szereplő értelmezési módszerek

komplex felhasználásakor. A kulturális minisztérium feladata az érintett törvényi rendelkezések Alkotmánynak megfelelő értelmezése.

A kulturális minisztérium csak az ügy pontosan és teljességgel bizonyított tényállása alapján köteles dönteni, és figyelembe kell vegye az összes tényt és jogi körülményt, amelyek az ügyben lényegesek és jogilag jelentősek voltak határozatának meghozatalakor. A bizonyítékok értékelésénél a kulturális minisztérium mérlegeli, hogy az elvégzett bizonyításnak milyen értéke és súlyossága (fontossága) van a határozatra nézve, s értékeli ezek törvényességét és a valóságnak megfelelését.

A bíróság kiszabásáról szóló döntés határozatának tartalmaznia kell az eljárás vagy annak elmaradása tényleírását, amelyet a közigazgatási eljárás alanya az államnyelv-törvény értelmében köteles volt elvégezni - a helyszín, az időpont, az eljárás módja vagy az eljárás elmaradásának, esetleg más olyan tényeknek a feltüntetésével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ez az eljárás, vagy ennek az eljárásnak az elmaradása ne legyen összetéveszthető más eljárással vagy más eljárás elmaradásával, s azon rendelkezések feltüntetésével, amelyek ezzel az eljárással sérültek, illetve az eljárás olyan elmaradásával, amely magán viseli a törvényesség összes jegyét.

A kulturális minisztérium határozatának indoklásához köteles ismertetni, mely tények szolgáltak döntése alapjául és milyen mérlegeléssel cselekedett a bizonyítékok értékeléskor. A határozat indoklásának logikusnak és meggyőzőnek kell lennie.

A kulturális minisztérium az államnyelvtörvény 9a § szerinti, a bíróságok mértékének kiszabásakor különösen tekintettel lesz:

1. a jogellenes eljárás terjedelmére,
2. a jogellenes eljárás fenyegető, keletkezett és káros következményeire,
3. a jogellenes eljárás időtartamára,
4. a jogellenes eljárás ismétlődésére,
5. a jogellenes eljárás jellegére,
6. a jogellenes eljárás módjára,
7. a jogellenes eljárás fontosságára (a tipizált társadalmi veszélyesség mértéke és azon egyéni érdek jellege, amely ellen a jogellenes eljárás irányul),
8. a jogellenes eljárásnak a bíróság mértéke szempontjából jelentős körülményeire
9. a jogellenes eljárás jogalanyának vagy más jogalanynak a jogellenes eljárás eredményeként szerzett hasznára,
10. a tevékenység jellegére, melynek során a jogellenes eljárásra sor került,
11. a jogellenes eljárás jogalanyának jellege,
12. a jogellenes eljárás jogalanyának közreműködésére a jogellenes eljárás következményeinek kiküszöbölésében vagy mérséklésében,
13. az államnyelven beszélő állampolgároknak az államnyelvű információk befogadására és nyújtására való jogainak megsértésére,
14. a kiszabott bíróság nagyságának a jogellenes eljárás jogalanyának jogi érdekeire és az alany körülményeire gyakorolt hatására,

15. az államnyelv-törvény korábbi betartására, az államnyelv-törvény megsértésére vagy ismételt megsértésére irányuló intézkedések végrehajtására,
16. arra, hogy a jogellenes eljárás jogalánya előre láthatta-e a jogellenes eljárást,
17. a bíróság kiszabott nagyságának befolyása a törvény által védett érdekekre,
18. az alapvető jogokba és szabadságokba beavatkozás törvényes céljára, amennyiben a bíróság természetes személlyel-vállalkozóval és jogi személlyel szemben kerül kiszabásra
19. az alapvető jogokba és szabadságokba való beavatkozás mértékére, ha a bíróság természetes személlyel-vállalkozóval és jogi személlyel szemben kerül kiszabásra,
20. az államnyelvtörvény kodifikált formájának be nem tartására,
21. a jogellenes eljárással keletkezett következmények eltávolíthatóságára.

Az államnyelv-törvény többszöri megsértése miatt történő bíróság-kiszabáskor a Büntető Törvénykönyv magyarázatának büntetés-kiszabási elvei irányadóak, amennyiben az a jogellenes eljárás alanyának javára szolgál. Az államnyelv-törvény többszöri, egyidejű megsértése miatt egyszerre több esetben történő bíróság-kiszabáskor úgy kell eljárni, hogy a többszöri államnyelv-törvény sértés során az azonos díjtételű büntetéseknél csak egy büntetést szabnak ki a törvényes bíróság tarifán belül. A tényt, hogy az államnyelvtörvény többszöri megsértésére került sor, kritériumként figyelembe veszik majd a jogellenes eljárás miatti bíróság konkrét mértékének meghatározásakor.

A kulturális minisztériumnak a bíróságok mértékének megállapításához a fenti 21 kritérium közül legalább hat kritériumot értékelnie kell.

A tényeket tekintve azonos vagy hasonló esetekben a bíróságok kiszabásakor nem szabad indokolatlan különbségeknek keletkeznie.

A kulturális minisztérium bíróság kiszabásáról szóló határozata ellen a közigazgatási eljárás résztvevője a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül ellenvetést terjeszthet be, amelyről a kulturális miniszter dönt a kulturális minisztérium ellenvetési bizottságának javaslata alapján. A kulturális miniszter helybenhagyó határozata ellen az eljárás jogalánya a kézbesítést követő két hónapon belül panaszt terjeszthet be a Pozsonyi Kerületi Bírósághoz (Krajsky Súd v Bratislave). A Pozsonyi Kerületi Bíróság elutasító ítélete ellen a Szlovák Köztársaság Legfelsőbb Bíróságához lehet fellebbezni. A Szlovák Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának helybenhagyó határozata ellen a természetes vagy jogi személy a panasznak a Legfelsőbb Bíróságra történt kézbesítését követő két hónapos határidőn belül panaszt terjeszthet elő, ha azt állítja, hogy a Szlovák Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának ítélete által alapjogai és alapvető szabadságjogai sérültek. A területi önkormányzat szerve, mint az eljárás résztvevője a kulturális miniszter helybenhagyó határozata ellen panaszt terjeszthet be az Alkotmánybírósághoz a kézbesítéstől számított két hónapon belül, amennyiben azt állítja, hogy a határozat a területi önkormányzat ügyeibe alkotmányellenesen vagy törvénytelenül avatkozik be.

A bírságkiszabás megismertetése a közvéleménnyel

A kulturális minisztérium nyilvántartást vezet a kiszabott bírságokról, egyben az államnyelv-törvény megsértése miatt közigazgatási eljárásban kiszabott bírságokról szóló határozatait közzéteszi honlapján. A kulturális minisztérium honlapján hozzáférhetővé teszi a kiszabott bírságok rendszeresen aktualizált jegyzékét. Ezen határozatok és nyilvántartások közzétételkor a kulturális minisztérium figyelembe veszi a 428/2002. sz., a Személyes adatok védelméről szóló törvény korlátozásait, és gondoskodik a természetes személyek és vállalkozók személyes adatainak védelméről.

A kulturális minisztérium a Szlovák Köztársaság kormányának két évente beszámol az államnyelv-törvény alkalmazásának helyzetéről a Szlovák Köztársaság területén, amelyben kiértékeli az előző időszakban kiszabott büntetések hatékonyságát, valamint az ebből következő intézkedési javaslatot, különösen azokon a területeken, ahol nagy számban élnek nemzetiségi kisebbségekhez tartozó polgárok.

18. cikk

Kodifikációs folyamat az államnyelv területén

Ahhoz, hogy az irodalmi nyelv hatékonyan beteljesíthesse össztársadalmi küldetését, az adott társadalomban megbízható, szabványosított, ápoltság és kodifikált, egyben elég rugalmas kell legyen ahhoz, hogy reagáljon a felmerült hatásokra.

Az irodalmi nyelv mint élő, dinamikusan fejlődő és differenciált kommunikációs eszköz, mindig szorosan kötődik a társadalom aktuális fejlődési állapotához. A nyelvben bekövetkezett azon változások, amelyek a civilizációs fejlődéssel függenek össze, tükröződnek az irodalmi nyelv kodifikálásában. A kodifikációban végrehajtott minden változtatást tudományosan és társadalmilag meg kell indokolni, s ezért a kodifikációs kiigazításokat alapos szakmai vizsgálatnak és össztársadalmi vitának kell megelőznie, mivel minden kodifikációs változtatás társadalmi igény alapján érvényesül. A nyelvnek, fejlődésének és társadalmi használatának teljes körű tudományos kutatása nem csupán a nyelvben és feltételrendszerében történt változásokat, hanem a nyelv érzékelhető fejlődési tendenciáit is rögzíti. A kodifikációs változások erre a kutatásra és eredményeire támaszkodnak. A Szlovák Köztársaságban ez a kutatás elsősorban a Szlovák Tudományos Akadémián és felsőfokú oktatási intézményeiben összpontosul.

A kodifikációs változtatásokra tett javaslatok az illetékes tudományos műhelyeken (mint például a Szlovák Tudományos Akadémia szlovakisztikai szakműhelyeiben, a Matica Slovenska Nemzeti Szlovák Nyelvi és Irodalmi Intézetében, a felsőoktatási intézmények szlovák nyelvi és irodalmi karain) készülnek el, többnyire más nyelvészeti, főleg szlovakisztikával foglalkozók részvételével. Ezekben a tudományos műhelyekben kerül kidolgozásra az új kodifikációs alapjavaslat koncepciója. Ezt a koncepciót opponensi eljárásra adják, s pozitív elbírálást követően a javaslatot szakmai és össztársadalmi vitára bocsátják, amelyen a szakértők mellett főleg a szélesebb kulturális közélet képviselői (írók, fordítók, szerkesztők, kiadói dolgozók, tanárok stb.) vesznek részt. Szakmai és szélesebb körű nyilvános vitákra kerül sor tudományos rendezvényeken (tudományos konferenciák, szakszemináriumok stb.) vagy a szélesebb körű kulturális sajtóban. A

szakmai vitákon felmerült javaslatokat az illetékes szakmühelyek hasznosítják további munkájukban.

Az illetékes tudományos szakmühely által javasolt kodifikációs módosításokat az országos hatáskörű vagy országos szintű képviselettel rendelkező szakmai nyelvtudományi bizottság bírálja el (pl. a Szlovák Tudományos Akadémia, L. Stúr Nyelvtudományi Intézetének Helyesírási Bizottsága, a Szlovák Tudományos Akadémia L. Stur Nyelvtudományi Intézetének Ortoepikai Bizottsága). A kodifikáció változására vonatkozó végső javaslatot a bizottságokban történt tárgyalást követően az illetékes bizottság állásfoglalásával a kulturális minisztériumnak terjesztik be. A kulturális minisztériumban a szlovák nyelvtudomány neves képviselőiből álló Központi Nyelvtanács, mint a kulturális miniszter tanácsadó testülete tárgyalja meg a beterjesztett javaslatot.

A kulturális minisztérium a Központi Nyelvtanács álláspontjának ismeretében kezdi meg a javasolt változtatások jóváhagyását és teszi nyilvánossá ezeket változásokat az internetes honlapján. A kulturális minisztérium kérhet a Központi nyelvtanács szakmai véleményéhez további független szakmai műhely állásfoglalását, illetve a javasolt változtatásokat benyújtók véleményét.

Az államnyelv kodifikált formáját hivatalosan elfogadott kodifikációs kézikönyvben teszik közzé, amelynek része a kulturális tárca által kiadott, hivatalosan jóváhagyott kodifikációs függelék.

19. cikk Hatálybalépés

A Kormány ezen elvei 2010. január 1-től lépnek hatályba.